

שמחה לראות פה את כולכם שבאתם לפתיחה

בגילי המופלג ... כל מילה היא 'ערמה של קול'.. (כמו שנסחה זאת יפה המשוררת אפרת מישורי). כל מילה שאגיד פה מייצגת מילים רבות המחכות לתורן ושאינן ביכולתי להרחיב פה כרגע כי אנחנו בכוונת קיצור. עם השלמת ההצבה הגדרנו תערוכה זו כמדרשית, כאמנות-עיון. מושג אותו שאלנו ממיכאל סגן-כהן אשר הגדיר את המושג ציור-עיון ביצירותיו משנות ה-90. יצירות אשר נתנו לי השראה רבה ביציאה לדרך עם פרוייקט זה. תערוכה זו הנצח בסטודיו, במוחי הקודח, לפני שנה עת המגיפה העולמית פשטה על חיינו. חיי התרבות והאמנות שותקו, המוזיאונים והגלריות נסגרו, וכולנו, אזרחי ישראל, מודאגים, מותשים ומפולגים אחרי ארבעה סבבים של בחירות. אם כן זו היא תערוכה שנפתחת בעתות משבר. בהיסטוריה של האמנות, בעתות משבר, לא פעם נוצרו צורות ביטוי חדשות. די אם אזכיר את 'תנועת הדאדא' שקמה והתפשטה במערב אירופה בעיצומה של מלחמת העולם הראשונה מתוך יאוש קיומי ושבירת הכלים.

אז מה בתערוכה זו? המסע שהתחיל לפני שנה מגיע היום למימושו בבית אוסף קופפרמן שפתחו בפני את הדלת עוד לפני שיכולתי להגיד ולהראות להם את מלא ההיקף של היצירות שיהיו בתערוכה. וזאת היות והחלק המרכזי, שהניע את רעיון התערוכה, היה הפרוייקט המשותף שיזמתי ופניתי אל 20 (או נכון יותר 19 כי גם לי יצירה בו). פניתי אל האמניות והאמנים שיעמדו יחד איתי מול הציונים והשאלות האתיות.. ושחלק מיצירותיהם הושלמו רק כשבועיים לפני הצבתם. אם כך בתערוכה זו בחרתי ב-א.נשים, אמנים ואמניות, עוד לפני שראיתי את יצירותיהם.. ונתתי בהם את אמוני.. והם נתנו בי את אמונם. וכך אחד הערכים הנוספים שהתערוכה בוחנת ומבקשת לכוון מחדש הוא – ערך האמון...ואולי גם לשאול שאלות על הקשר בין אמון לאמונה.

ובסופו של דבר העמדנו תערוכה זו ובה ארבעה חלקים :

1. **האחד** - "דברות בשעת מבחן" - חלק המבוא שעליו עבדה והעמיקה חקר שותפתי למחקר ולאוצרות - **תמר הורביץ ליבנה** שבגילוי נאות אומר שהייתה תלמידתי לפני 25 שנה במכון לאמנות באורנים והנה חברנו לעבוד שוב יחד.
2. **השני** - **פרוייקט אמנות חדש ומשותף 10/20-20** אמניות ואמנים המגיבים ביצירתם לדיבר אחד מתוך 'עשרת הדברות' המקראיים. במדיה חופשית אך בתכתיב של פורמט קבוע שמידותיו 170X40. את תוצאות התהליכים וההתפתחויות שכל אחד ואחת מהם עברו, תוכלו לראות בתערוכה.
3. **החלק השלישי** נוצר מתוך הקשר עם בית אוסף קופפרמן ובדיאלוג עם **רוני בן דור**, נכדתו של משה ומנהלת הבית, היודעת את כל רזי האוסף. **בחלק זה נחשפים לראשונה מיתוים אותם עשה משה קופפרמן בשנת 2000** (שלוש שנים לפני מותו) כמענה למכרז בנושא 'עשרת הדברות'.. והם הפתיעו והפכו לכולנו את הבטן.
4. **בחלק הרביעי** - **יצירותיו של דוד גינתון** שהוצגו עד לא מזמן במוזיאון תל אביב בתערוכתו "השם של הציור" והן עוסקות במתח הנפער שבין המילה הכתובה ליכולת התיאור והציור.. ובהקשר זה מופיע באחד מציוריו שבתערוכה ציטוט מספר דְּבָרִים פרק ד' פסוק יב -"ותמונה אינכם רואים" - המייצג מבחינתי את כפל המשמעות שבין השורש האמוני-יהודי לבין אירועי העכשיו בחברה הישראלית. האם אנו באמת רואים את תמונת המציאות והמתחולל עלינו?

ועד כאן נסייני להתחיל, לספר ולדרוש בתערוכה זו... ומה הציפיות שלי, תשאלו, מתערוכה זו? ציפיותי.. שיבואו יחידים וקבוצות, ישהו, יחוו וישתמשו בה ככלי לימוד ומדרש לחשבון נפש אישי וקבוצתי.

ובזאת תודתי העמוקה :

- ~ בראש וראשונה לכם ולכן **19 האמנים והאמניות** שיצירותיכם בפרוייקט המשותף הובילו אותי לתערוכה זו. ואקרא בשמותיכם : **פריד אבו שקרה, רונית אגסי, גלעד אופיר, ישעיהו איש גבאי, רות בן דב, דרורה דומיני, רותי הלבץ כהן, שלומי ללוש, ליאב מזרחי, אסי משולם, מלאכי סגן כהן, מרב סודאי, נעמי סימן טוב, אסד עזי, עמית קבסה, נעה רז מלמד, דורית רינגרט, מיכל שכנאי יעקבי, אמיר תומשוב. ...**
- תודה רבה לכולכם.ן על שיתוף הפעולה... וכן תודה גם **לדוד גינתון** שנבצר ממנו להגיע היום אך מסר את ברכתו.
- ~ **לרוני בן דור** מנהלת אוסף קופפרמן ולצוותה שפתחו בפני פרוייקט זה את הדלת, כאשר רב היה בו הנסתר על הגלוי ... ושבסופו של דבר לא היה יכול להיות מקום נכון יותר בשבילי.. כשמשה קופפרמן ז"ל יושב לנו על הכתף .
- ~ **לתמר הורביץ ליבנה** – שנענתה לבקשתי להצטרף אלי למסע החקר והאוצרות של תערוכה זו ובתחילת דרכנו אמרתי לה שאני הולכת 'להתאבד' על תערוכה זו והיא במבט רענן ומאוזן ישרה אותי ואמרה לי לא...לא צריך כך לעבוד. הכל לקחת בפרופורציות...ולבסוף בימים האחרונים נסעה כמעט עד ירושלים להביא מדבקת קיר קטנה ואחרונה של השיר של יהודה עמיחי עליו חשבה שהוא הכרחי לנו לתערוכה. וצדקה.
- ~ **לקובי סיבוני** – האמן, והמקצוען שעל ההפקה הטכנית של התערוכה .
- ~ ואחרונים אבל ובעצם גם ראשונים - לדעת, לייעץ ולספוג – למשפחתי הקרובה - **לישעיהו אישי ולבתי אודיאה** – אוהבת אותכם.

ולכולכם תודה רבה מעומק הלב...כי בלעדיכם אני 'מפעל (חיים) כושל' ...